

מ"ת 48867/03/16 - מדינת ישראל נגד סאלם אבו סמור (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 48867-03-16 מדינת ישראל נ' אבו סמור(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
נגד
המשיב
סאלם אבו סמור (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חנן אסולין
07 אפריל 2016

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת על רקע כתב האישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות.

1. על פי העובדות, ביום 18/3/2016 תקף המשיב את בד שראווי (להלן: **המתלונן**). השניים שהו בעיר רהט, המשיב תושב העיר ואילו המתלונן שב"ח. על רקע חשדו של המשיב חשד כי המתלונן גנב ממנו את תעודת הזהות שלו, התגלע בניהם ויכוח, במהלכו הכה המשיב בראשו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית, ובזרועו באמצעות קרש (סעיף 1 לכתב האישום).

סמוך לאחר מכן שלף המתלונן סכין וניסה לדקור את המשיב אשר בניסיונו להגן על עצמו נחתך בידו מהסכין. בהמשך הצליח המשיב לקחת את הסכין מהמתלונן והחל להימלט מהמקום כשהסכין בידו אולם המתלונן חסם את דרכו, וכאשר ראה המשיב את המתלונן מולו, פצע אותו בגבו באמצעות הסכין (סעיף 2 בכתב האישום).

2. ב"כ המשיב טען לכרסום משמעותי בראיות ביחס לתקיפת המשיב את המתלונן באמצעות קרש ובקבוק. לטענתו, למעט טענה מאוחרת של המתלונן כי המשיב הכה בראשו באמצעות בקבוק זכוכית והכה בידו באמצעות קרש, אין כל ראיה לתמיכה בטענה זו אשר אין לה כל זכר בהודעתו הראשונה של המתלונן וביתר העדויות בתיק לרבות אלה של אחיו של המתלונן. לדידו החבלה בידו של המתלונן בדמות מהטומה יכול ונגרמה לו קודם לאירוע, כי מדובר במתלונן ששקריו בולטים ועדותו מלאה סתירות.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לתקיפת המשיב באמצעות סכין את המתלון ופציעתו כמתואר בכתב האישום, אם כי הוסיף ועמד על חלקו של המתלון כפי העולה מכתב האישום עצמו, לעובדה כי המתלון גנב מהמשיב את תעודת הזהות שלו, נכח באירוע יחד עם שני אחיו, שלף סכין וניסה לחתוך את המשיב בפניו וכתוצאה מכך נפצע המשיב בידו ונזקק אף הוא לטיפול רפואי שכלל תפירת החתך. עוד הדגיש את ניסיון הימלטותו של המשיב מהמקום, ניסיון שנבלם נוכח מעשי המתלון שחסם דרכו ולמעשה לא השאיר לו בררה אלא לתקוף אותו.

3. ב"כ המבקשת חזרה על נימוקי הבקשה, ציינה כי גרסתו של המתלון לפיה המשיב היכה אותו באמצעות בבקבוק וקרש, נתמכת בחבלות באותן אזורים בהן המתלון שהוכה, וחזרה ועתרה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה מצאתי כי הראיות הלכאוריות לכך כי המשיב תקף את המתלון באמצעות קרש ובקבוק, הן חלשות, הגם שהמתלון במהלך העימות הצביע בפני החוקר על חבלות בשני חלקי הגוף בהם נחבל כתוצאה מאותה תקיפה, אלה צולמו ובהם עיינתי.

כטענת ב"כ המשיב חומר הראיות בעניין זה נתמך אך ורק בטענת המתלון שעה שבמקום היו אחיו וגם אחיו של המתלון ואין בהודעותיהם זכר לכך. בנוסף טענה זו באה רק במהלך העימות בין המתלון למשיב, כשהסברו של המתלון לכך שלא העלה את הדברים כבר בהודעתו הראשונה, נעץ

בכך כי רצה לסגור את הנושא ולא ל"נפח" אותו, הסבר שאינו מתיישב עם הודעתו של המשיב וניסיונו לסבך את המשיב במעשים שלא ביצע ובסתירה מהותית אף ביחס לעולה מעדותו של אחי המתלון עצמו. הודעתו הראשונה של המשיב אינה מלמדת על מי שרצה "לסגור" את הנושא כטענתו אלא להיפך.

זאת ועוד, מחומר החקירה עולה שאלה של ממש בדבר אמיתות גרסתו של המתלון, גרסה מתפתחת ומשתנה בהתאם לשנשאל. קיימות סתירות גלויות ומהותיות בין גרסת המתלון לזו של אחיו עאבד שרעאוי בנוגע לזהותו של מי שפצע אותו, את עאבד. קיימות סתירות גלויות ומהותיות בין גרסת המשיב בנוגע להגעתו ושהייתו בישראל לבין גרסת סבו, וסתירות נוספות גם בנוגע להתפתחות הקטטה ומהלכה והן בנוגע לעובדה כי תעודת הזהות של המשיב נגנבה ממנו על ידי המתלון.

ניתן לומר בפה מלא כי גרסתו של המתלון מלאה סתירות פנימיות וחיזוניות, הוא השיב באופן סלקטיבי על השאלות שנשאל, ומרבית דבריו נמצאים בסתירה של ממש מול גרסתם של בני משפחתו, לרבות זו של המשיב.

גם בגרסת אחיו עאבד נמצאו סתירות.

לעומת המתלון, המשיב עונה לכל השאלות, מוסר גרסה מלאה שאת עיקרה מצאה המאשימה לאמץ וכפי שהדברים מצאו ביטוי בכתב האישום (ייחוס הסכין למתלון אשר שלף אותה מול המשיב במהלך הקטטה בניהם בעניין זה ראו בכתב האישום שהוגש נגד המתלון).

כאן המקום לציין, כי ניסוחו של הכתב האישום בסעיף 2 שורה 2 ולפיו המשיב נחתך בידו עת ביקש להגן על עצמו, הוא ניסוח החוטא לעובדות העולות מחומר החקירה וגם לכתב האישום אותו הגישה המאשימה נגד המתלונן.

אשר לעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לא מצאתי קיומן של ראיות לכאורה בהינתן העובדה עליה אין חולק כי מי שהביא עמו את הסכין זה המתלונן ולא המשיב ובאין חולק כי המשיב והסכין הועברה לרשותו של המשיב לאחר שזה נטרל את המתלונן מהסכין וניסה להימלט מהמקום.

אשר לתקיפתו של המשיב את המתלונן באמצעות סכין, כאמור הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה אם כי הוסיף וטען לחלקו של המתלונן באירוע ולנסיבות השתלשלותו. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, מצאתי כי יש ממש בכל טענותיו בנוגע לחלקו המשמעותי של המתלונן באירוע, אשר אין חולק הוא זה שהביא עמו את הסכין והוא זה ששלף אותה וניסה לדקור את המשיב בפניו ומשום שהמשיב הגן על עצמו הוא נחתך בידו ונזקק לטיפול רפואי.

אשר לעילת המעצר, ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת המעצר, אם כי עילת המעצר מושפעת מעצמת הראיות לכאורה וכמפורט לעיל.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07/04/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מבחן בדחיפות האפשרית וככל שניתן עד ליום 20.4.2016.

המזכירות תעביר העתק החלטתי בצירוף כתב האישום לשירות המבחן.

קובעת לדין ליום 20.4.2016 בשעה 10:00.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

שב"ס מתבקש להנפיק ציוד ראשוני למשיב, זאת בשם לב לכך שהמשיב עצור בבית מעצר שקמה ומשפחתו מתקשה

להגיע למקום מעצרו.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב'
תשע"ו, 07/04/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה